

[Bernhard Baunsgaard.]

miske situation hos ansøgerne var betydelig bedre, end den skattepligtige indkomst gav udtryk for, og at grunden hertil var store skattetekniske fradrag.

Jeg kan kun sige, at jeg er enig med ministeren i, at det haster at få gennemført ensartede regler, men det var jo det, udvalget sidste år skulle have gjort. Måtte jeg sige, at når vi hvert år tildeler 7.000 mill. kr. på grundlag af den skattepligtige indkomst og vi er i den situation, at vi skal spare, så er der al mulig grund til at bruge netop det, som vi fra radikal side har foreslået. Det er meget sandsynligt efter de erfaringer, vi har gjort med hensyn til fripladsområdet, at man måske helt og i hvert fald i vid udstrækning vil kunne gennemføre de nødvendige besparelser vedrørende dette radikale forslag. Vi sparer ved at gennemføre det radikale forslag hurtigt. Vi sparer de ting, vi skal spare. Vi sikrer os samtidig, at de sociale ydelser, som vi alle ønsker skal gives i forhold til den økonomiske stilling hos modtageren, virkelig tildeles efter hele den økonomiske situation og ikke efter, om man er mere eller mindre ferm til at bruge fradragsmulighederne.

Jeg håber, at udvalget denne gang når at blive færdigt, ellers nærmer det sig noget meget beklageligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Af *hr. Maisted* er det foreslået henvist til skatte- og afgiftsudvalget, og vi går da til afstemning.

Formandens forslag om at henvise forslaget til folketingsbeslutning til socialudvalget vedtoges med 104 stemmer mod 30; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Dermed bortfaldt det af *hr. Maisted* fremsatte forslag om at henvise forslaget til folketingsbeslutning til skatte- og afgiftsudvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Gratis lægelig vejledning af kvinder i brug af svangerskabsforebyggende midler) [af Erlendsson m.fl.]

(Lovforslag nr. 85. Fremsat 19/11 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg skal indledningsvis bemærke, at jeg med forslagsstillerne er ganske enig i, at der bør ske en styrkelse af vejledningen i benyttelse af svangerskabsforebyggende midler for ad denne vej at søge at nedbringe antallet af svangerskabsafbrydelser.

Som bekendt gennemførtes med virkning fra den 1. april 1976 i foråret 1975 en ændring af lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, hvorved amtskommunerne blev pålagt ansvaret for varetagelsen af den oplysningsvirksomhed om svangerskabsforebyggelse, der hidtil har været forestået af mødrehjælpsinstitutioner og private foreninger.

I forbindelse med udvalgsbehandlingen af dette forslag meddelte socialministeriet tingets socialudvalg, at det måtte anses for ønskeligt, at sygesikringens overenskomster kommer til at omfatte vejledning om svangerskabsforebyggende midler. Under hensyn til det ønskelige i i den nuværende økonomiske situation ikke at gøre sygesikringsudgifterne større end fornødent var socialministeriet dog af den opfattelse, at man i hvert fald som en overgangsordning burde gøre de svangerskabsforebyggende undersøgelser af ikke-gravide kvinder til en del af overenskomsterne på samme måde som andre ydelser, dvs. at gruppe 1-sikrede får adgang til disse ydelser vederlagsfrit hos deres faste læge, mens gruppe 2-sikrede får frit lægevalg, men efterfølgende refusion af et beløb kun svarende til, hvad den offentlige sygesikring yder til en gruppe 1-sikret.

Det må i denne forbindelse nævnes, at det af folketingets socialudvalg er forudsat — og jeg kan henvise til udvalgets betænkning af den 17. april 1975 — at der fortsat bør være valgmulighed mellem at få denne vejledning hos alment praktiserende læge eller gratis på klinikker eller sygehusafdelinger.

Socialministeriet har, efter at loven er ved-